

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

6. An singulatim organa sensum ungenda sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

406 TRACTATUS XI.

set forma; quia numquam sic cæcus delinquere potuit per visum. Tum etiam mutilari manibus, & naribus non possunt in illis organis inungi; igitur unctio organorum quinque sensuum non est de necessitate Sacramenti.

Ad utrumque Respondet S. Thomas ubi supra art. 7. Mutilati etiam inungi debent quanto propinquius fieri potest ad partes, in quibus unctio fieri debuerat; quia quamvis non habeant membra, habent tamen potentias animæ, qua illis membris debentur, saltem in radice, & interius peccare possunt per ea qua ad partes illas pertinent, quamvis non exterius. Nec adeo urget id quod adfertur de cæco à Nativitate, quia fieri potest quod alias non carens visu per illum numquam deliquerit. Potuit autem cæcus natus peccasse per sensum internum, scilicet per imaginationem quatenus sensui externo respondet.

ARTICULUS VI.

An singulatim organa sensuum
ungenda sint?

Hæc quæstio duo involvit: i. utrum quoad illos sensus qui duo habent organa sicut est visus, & auditus sufficiat alterum illorum inungere; An vero utrumque un-

genda

DE EXTREMA UNCT. 407

gendum sit. 2. Utrum unica unctionio sub una
formâ possit perfici, maximè tempore pestis.

Ad 1. Resp. In necessitate sufficere unctionem
unius tantum organi videlicet unius oculi, &
auris, & similiter unius manus. Quia illa or-
gana non censentur esse duo, sed se habent per
modum unius, & sic ungendo sufficienter ve-
rificatur forma. Sic cum aliis tenet Lessius 3.
p. de hoc Sacr. cap. 4. dub. 2.

Ad 2 Resp. etiam hoc sufficere; Quod ex-
pressè habetur in Synodo Mechlinensi cele-
brata an. 1588. ubi sic dicitur: *In morbis con-
tagiosis peste grassante, ut periculum vitetur,
sufficit inungi sensus organum, magis ad un-
ctionem expositum, ac detectum, dicendo: Per
istam S. Unctionem & suam piissimam miseri-
cordiam indulgeat tibi Dominus quidquid deli-
quisti per visum, auditum, odoratum, gustum,
tactum &c. Quam declarationem Synodi ad-
ducit P. Præpositus 3. c. de hoc. Sacr. dub. 9.*
& Sylvius dicit illam declarationem insertam
esse Pastorali Mechlinensi, approbato an.
1589. à Professoribus Facultatis S. Theologie
Universitatis Lovaniensis, & quod Pastorale
istud collectū fuerit ex selectioribus manuali-
bus aliarum Diocesum. Multa alia fundamen-
ta circa hoc habet Sylvius in suppl. q. 32 art. 6.
Quidquid tamen sit cum agatur de essentiâ
Sacramenti, oportet sequi partem tutiorem,
nisi forte tempus id non permittat, tunc lice-
bit sequi probabilem sententiam, ut quan-
tum

tum possibile est , animæ moribundi succurratur.

ARTICULUS VII.

Vtrum hoc Sacramentum iterari possit in eadem infirmitate ?

Quod iterari possit in diversis infirmitatibus est certum ; Omnia enim Sacra menta quæ non imprimunt characterem possunt iterari. Ideo tantum inquiritur de iterabilitate durante eâdem infirmitate. De quo ex proposito agit S. Thomas ubi supra in supplem. q. 33. a. 2. ubi in corpore sic discurrit. Hoc Sacramentum non respicit tantum infirmitatem , sed etiam infirmitatis statum , quia non debet dari nisi infirmis , qui secundum humanam estimationem videntur morti appropinquare. Quædam enim infirmitates non sunt diurnæ ; unde si in eis datur hoc Sacramentum , tunc homo ad statum illum perveniat quod sit in periculo mortis , non recedit à statu illo , nisi infirmitate curata . Et ita non debet iterum inun gi. Sed si recidivum patiatur , erit alia infirmitas , poterit fieri alia inunctio. Quædam ver sunt agritudines diurnæ , ut hectica , hydro pisis & hujusmodi : Et in talibus non debet fieri inunctio , nisi quando videntur perdu